

'התקווה'

יצאה ב- 8 במאי 1947 ממגרה (מזרחית למפרץ לה ספציה) כשעל סיפונה 1,414 מעפילים. הפלגה חלפה ללא אירועים מיוחדים. ב- 17 במאי הוקפה ע"י 6 אוניות בריטיות ולאחר מס' שעות של התנגדות הובלה לחיפה. בו ביום הועברו המעפילים לאוניות גירוש לקפריסין. כמה בודדים וביניהם תינוק נשארו בארץ.

מפרט טכני

שמות קודמים	Tradewinds
שם צופן	עמליה.
שנת בניה	שנות ה - 20
סוג כלי השייט	שוברת קרח וספינת משא.
תפוסה	1,500 טון.
הנעה	דיזל
מהירות	14 קשרים

רכש והכנה

הרוכש	נרכשה ע"י 'דני-זאב שינד', נציג 'המוסד לעליה ב' בארה"ב, באמצעות חברה בשם United Fruit Co. בבעלות יהודית, ששימשה כיסוי לפעולות 'המוסד'.
מקום הרכישה	מיאמי ארה"ב בראשית שנת 1947
נתיב שייט לנמל ההכנה	בפברואר 1947 עלה על סיפונה הצוות המתנדב שגויס, הפליגה לנמל צ'רלסטון לתיקונים, משם לנמל בולטימור, שם הצטרפו מתנדבים נוספים והועמס ציוד ושימורים לפליטים יהודים באירופה. משם דרך האוקיינוס האטלנטי לאיים האזוריים לתדלוק ומשם לליסבון.
צוות ההכנה	צוות הספינה ועובדים מקומיים. בליסבון – יהושע בהרב-רבינוביץ. השלמות באיטליה – עובדי מספנה מקומית בהנהלת אברהם זכאי. אנשי הצוות עסקו גם בפריקת ציוד ומצרכים, שהביאה הספינה מארצות הברית עבור ספינות אחרות.
ארגון הספינה להעפלה	בחברה לתיקון ספינות בליסבון נבנו משטחי לינה למעפילים, סירות עץ ל- 30 איש ו- 2 סירות גומי.

צוות ומלווים

מפקד הספינה	ישראל רותם – פלי"ם.
מלווים נוספים	אלכס שור, מאיר פליק.
גדעונים	נחום מנור – מונדרר.
רב חובל	עד לצרפת – רב חובל אמריקאי מקצועי. מצרפת – מתנדב אמריקאי, יהודי בעל ניסיון מוגבל.
צוות	מתנדבים יהודים אמריקאים ברובם, וכן אמריקאים לא יהודיים, ביניהם שני ארץ – ישראלים, אחד מהם רב המלחים. קצין ראשון – הרולד כץ, קצין שני – מורי גרינפילד, רב מלחים – מק, מלח – הל פינברג.

העלאת מעפילים

נמל / אזור ההעלאה	בלילה הראשון, ב-6.5 - בוליאסקו (Bogliasco) מזרחית לגינואה. בלילה השני – ב, Bocca di Magre - בשפך הנהר מגרה.
יחס השלטונות	לא ידוע.
מספר מעפילים	1,414
מוצא ושיוך תנועתי	תנועות נוער חלוציות ואחרים.
מחנה המעפילים	בוליאסקו, סלבינו – (Selvino) צפונית לברגאמו (Bergamo) בצפון איטליה, טרדטה.
ההעלאה	בלילה הראשון הועברו בסירות גומי ונעזרו בכבל, בלילה השני הועברו לספינה בסירות קטנות. ההעלאה נערכה בחשאי ללא ידיעת השלטונות.
ארגון הספינה	המעפילים אורגנו בקבוצות מתחת לסיפון, ומדי פעם עלתה קבוצה לסיפון כדי לשאוף אוויר.

ההפלגה

תאריך ושעה	8 במאי 1947, בחשאי לפנות בוקר.
נתיב ההפלגה	מיצר מסינה, מדרום לכרתים, חוף תל אביב.
אירועים בדרך	ההפלגה הייתה שקטה ללא אירועים מיוחדים, פרט לשתי לידות.

עימות עם הבריטים

גילוי וליווי בריטי	ב- 16 במאי, גילה מטוס בריטי את הספינה כשהייתה ליד לטקיה. באותו יום, בהיותה 10 מיל צפונה לטריפולי, הגיעה משחתת והחלה ללוותה.
הכנות לעימות והוראות	המעפילים חולקו לקבוצות התנגדות בחרטום, בירכתיים, בגשר ובמרכז הספינה, בשני צידיה. לצוות ניתן קוד לשם הפעלת הקבוצות.
העימות ותוצאותיו	ב- 17 במאי הגיעו 5 משחתות נוספות והקיפו את הספינה. מלחים בריטים ניסו לעלות לסיפון, והושלכו עליהם קופסאות שימורים והם נהדפו. אחר כך הפעילו הבריטים גז מדמיע והשתלטו תוך מספר שעות על הספינה תוך כוונה לעצור אותה על ידי ניסיון לחבל במערכת ההיגוי. גם לאחר ההשתלטות המשיך הצוות להשיט את הספינה בתקווה להגיע לחוף, אך המרחק היה רב מדי. הספינה הובאה לנמל חיפה ונגררה פנימה ב- 17 למאי בערב. באותו ערב הועברו המעפילים לספינות גירוש.

חילוץ מלווים

ההוראות היו להסתתר ולהתחמק או להתערב בקרב המעפילים ולצאת אתם.	הוראות והכנות לחילוץ
המלווים כולם חולצו לאחר כמה שעות.	החילוץ

תוצאות

לאן הגיעו המעפילים	7 מבוגרים ותינוק נשאר בארץ, השאר הועברו לקפריסין.
--------------------	---

שונות

לימים, האוניה הוכשרה לשירות בחיל הים ואף שירתה בו תקופה קצרה. אח"כ הוסבה לאוניית נוסעים, ניסיון שלא עלה יפה והיא הוכרזה כבלתי כשירה לשייט. זמן קצר אח"כ היא פורקה לגרוטאות .